

Sygn. akt IV Ka 792/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IV Karny- Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Mieczysław Małecki

Sędziowie: SO Małgorzata Winkler-Galicka

SO Leszek Matuszewski (spr)

Protokolant: st. prot. sąd. M. K.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Bogusława Tupaja

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2014 r.

sprawy M. M. (1) oskarżonej o popełnienie czynu opisanego w art. 286 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 31 października 2013 r. sygn. akt. VIII K 238/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu Poznań – Stare Miasto w P. do ponownego rozpoznania

L. M. M. M. (2) W.-G.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P., wyrokiem z dnia 31 października 2013 roku, sygn. akt VIII K 238/13 uznał oskarżoną **M. M. (1)** za winną tego, że w okresie od 13 marca 2012 roku do nie później, niż 31 maja 2012 roku w P., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła pokrzywdzoną U. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o łącznej wartości 10.100 zł, wprowadzając ją w błąd, co do zamiaru wyjazdu oskarżonej do R. i wykupienia długu M. W. wobec (...) sp.z.o.o. w R. tj. przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w związku z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 §1 k.k. wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec podsądnej M. M. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej U. K. kwoty 10.100 złotych.

W ostatnim punkcie wyroku, na podstawie art. 624 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolniono podsądną od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych i nie wymierzono mu opłaty.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się **obrońca podsądnej**, składając apelację i zaskarżając go w całości na korzyść podsądnej. Skarżący zarzucił orzeczeniu obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj.

a. art. 133 k.p.k. poprzez jego błędne zastosowanie i niewłaściwe uznanie, że oskarżona została prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy i terminie publikacyjnym wyroku,

b. art. 6 k.p.k. w związku z art. 390 § 1 k.p.k. oraz art. 406 §1 k.p.k. poprzez ich niezastosowanie i prowadzenie rozprawy, a także zamknięcie przewodu sądowego i wyrokowanie pod nieobecność oskarżonej w sytuacji, kiedy oskarżona nie była prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy, co rażąco naruszyło jej prawo do obrony,

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P..

Apelujący dołączył do apelacji odpis pisma Poczty Polskiej S.A z dnia 20 stycznia 2014 skierowanego do M. M. (1), z którego wynika, że odpis przesyłki poleconej wysłanej z Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. został przez pomyłkę pozostawiony przez listonosza a Urzędzie Pocztowym nr 50, zamiast w Filii Pocztovej nr 34, co spowodowało, że pracownik Filii nr 34 nie mógł wydać przesyłek sądowych adresowanych do podsądnej (k.233).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej M. M. (1) zasługuje na uwzględnienie, skutkując uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Należy podkreślić, że uchylenie kontestowanego wyroku nie jest wynikiem uchybień Sądu I instancji, lecz zaniedbań operatora pocztowego w zakresie prawidłowego doręczenia przesyłki zawierającego zawiadomienie o terminie rozprawy z dnia 25 października 2013 roku, o czym szerzej w dalszej części niniejszego uzasadnienia

Sąd Okręgowy przypomina, że zgodnie z przepisem art. 390. § 1. k.p.k., oskarżony ma prawo być obecny przy wszystkich czynnościach postępowania dowodowego. Stosownie do przepisu art. 132. § 1 k.p.k., pismo o terminie rozprawy doręcza się adresatowi osobiście. Zgodnie zaś z przepisem art. 133. § 1. k.p.k. jeżeli doręczenia nie można dokonać w sposób wskazany w art. 132, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe pozostawia się w najbliższej placówce pocztowej tego operatora pocztowego, a przesłane w inny sposób w najbliższej jednostce Policji albo we właściwym urzędzie gminy.

Stosownie do § 6. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu doręczania pism sądowych w postępowaniu karnym, na stronie adresowej niedoręczonej przesyłki listonosz dokonuje adnotacji "awizowano dnia", składa podpis i niezwłocznie przekazuje przesyłkę do właściwej pocztowej placówki oddawczej. Zgodnie z § 7. 1. wspomnianego rozporządzenia, przesyłkę, o której mowa w § 6, przechowuje się w pocztowej placówce oddawczej, wraz z pokwitowaniem odbioru, przez 7 dni. Stosownie do ust 2. przywołanego paragrafu, jeżeli adresat nie zgłosi się po odbiór przesyłki w terminie określonym w ust. 1, pocztowa placówka oddawcza wysyła powtórne zawiadomienie o możliwości jej odbioru, zaś na przesyłce umieszcza odcisk datownika i dokonuje adnotacji o ponownym awizowaniu; w zawiadomieniu tym określa siedmiodniowy termin do odebrania przesyłki, licząc go od dnia umieszczenia zawiadomienia w skrzynce do doręczania korespondencji bądź na drzwiach mieszkania adresata lub w innym widocznym miejscu.

W niniejszej sprawie, upoważniony doręczyciel przesyłki sądowej nie respektował tych reguł, co uniemożliwiło stronie powzięcie wiedzy o terminie rozprawy i w konsekwencji wzięcie w niej udziału. Z pisma Poczty Polskiej z dnia 20 stycznia 2014 skierowanego do M. M. (1), wynika jednoznacznie, że pracownik poczty zostawił przesyłkę zawierającą zawiadomienie o terminie rozprawy z dnia 25 października 2013 roku w niewłaściwej placówce pocztowej. (k.140). Podsądna z powodów obiektywnych nie mogła zatem dowiedzieć się o terminie rozprawy głównej i w konsekwencji wziąć w niej udziału. Sąd Rejonowy był zaś przekonany o prawidłowości doręczenia przesyłki o terminie rozpraw w trybie awizo, uznał jej nieobecność za nieusprawiedliwioną i podjął decyzję w trybie art. 376 §2 k.p.k. o prowadzeniu rozprawy pod nieobecność oskarżonej (k.140). Co istotne, na rozprawie w dniu 25 października 2013 roku odebrano zeznania obciążające oskarżoną od pokrzywdzonej U. K. M. W., zamknięto przewód sądowy, odebrano wnioski końcowe i wyznaczono termin publikacyjny. Ponad wszelką wątpliwość, absencja oskarżonej w tej fazie rozprawy naruszyła jej prawo do obrony, udaremniając jej składanie dodatkowych wyjaśnień, zadawania pytań świadkom, wnioskowanie o uzupełnienie przewodu sądowego, czy wygłoszenie mowy końcowej.

Z tego powodu przewód sądowy musi zostać powtórzony, aby umożliwić oskarżonej udział w rozprawie głównej i realizację swoich praw procesowych.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy:

uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań-Stare Miasto w P..

SSO Leszek Matuszewski SSO Mieczysław Małecki SSO Małgorzata Winkler-Galicka